

گزارش کارآموزی

بررسی باطری های ذخیره ای اسیدی و خشک (طراحی و ساخت)

تهیه کننده:

فاطمه رهنما ۸۱۲۶۸۱۰۱

استاد کارآموزی:

دکتر مزدیان فرد

فهرست مطالب

۱..... مقدمه ۴۰

شناخت منابع الکتروشیمیایی انرژی و تقسیم بندی آنها ۵.....

۹..... تقسیم بندی سلها و باطریهای الکتروشیمیایی

۱۳..... باطریهای قلیایی آب بندی شده (sealed)

۱۴..... تقسیم بندی سل های بدون منفذ

۱۵..... مواد و روشهای ساخت آنها

۱۶..... مواد اولیه باطریهای قلیایی

۱۶..... مواد اولیه باطریهای تهویه ای

باطریهای نیکل کادمیم ۱۷.....

۱۸..... حمل و نقل

۱۹..... تامین برق کامپیوتر ها

۲۰..... مواد اولیه باطریهای نیکل-کادمیم

۲۰..... هیدروواکسید نیکل II

۲۱..... کادمیم اسفنجی متخلخل

۲۲..... ئیدروواکسید نیکل سل های لوله ای

۲۴..... پودر کربنیل نیکل یا نیکلی

۲۵..... باطریهای تهویه ای نیکل کادمیم با الکترودهای پاکتی

۲۵..... مکانیزم واکنش سل های نیکل - کادمیم

۲۸..... روش ساخت الکترود مثبت

۲۹..... ساخت نوارهای مشبك فولادی با پوشش نیکل

۳۰..... الکترود پاکتی

۳۲..... روش ساخت الکترود منفی

۳۳..... الکترود لوله ای

۳۳..... تهیه دسته صفحه

۳۴.....	عایق های جدا کننده
۳۴	مخزن سل ها، هوکش ها
۳۵.....	جلدهای فولادی
۳۵.....	جلدهای پلاستیکی
۳۷.....	شارژ الکترودها
۳۸.....	خصوصیات عملکرد باطریهای پاکتی - کادمیم تهویه ای

مقدمه

سل های گالوانیک اولین منابع الکتروشیمیایی هستند که گالوانی **Galvani** در سال ۱۷۹۲ آنها را کشف کرد. بر اساس نتایجی که گالوانی بدست آورده بود، شخص دیگری به نام الکساندرو ولتا اولین آزمایشات خود را انجام داد و پیل باطری ولتاویک را ساخت که در واقع اولین منبع انرژی الکتروشیمیایی قابل حمل بود. ولتا همچنین اولین تئوری الکتروشیمیایی جریان را فرموله و فرضیه گالوانی را در مورد مبداء جریان الکتریسیته حیوانات رد کرد و «تئوری تماس» را فرض قرار داد. بر اساس این تئوری مبداء جریان در اثر تماس خشک یک جفت فلز مثل مس و روی به وجود می آمد. در تحقیقات و بررسیهایی که به مرور زمان انجام گرفت مشخص شد که الکترولیز (تجزیه یک الکترونیک) ناشی از اثر جریان الکتریکی بر روی الکترولیت می باشد و تولید جریان یک عمل شیمیایی است. این اصل جدید باعث شد که در مورد تئوری تماس ولتا تجدید نظر شود.

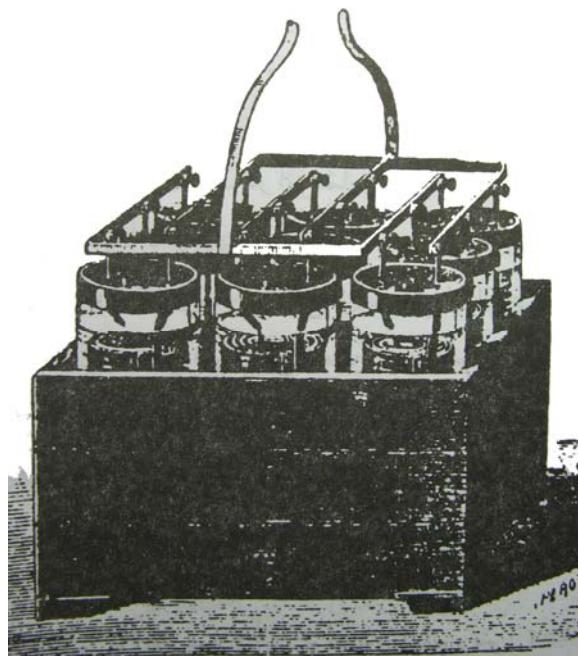
بر اساس فرضیه جدید، منابع الکتروشیمیایی جریان الکتریسیته، شامل دو الکترود مختلف با خاصیت هدایت الکترونی هستند که در الکترولیتها با خاصیت هدایت یونی غوطه ور شده اند.

در سالهای ۱۸۰۲ تا ۱۸۰۵ میلادی، یوهان ویلهلم ریتر **Johann Wilhelm Ritter** مشاهده کرد که جریان الکتریکی بین دو الکترود مشابه که در یک الکترولیک با دو غلظت متفاوت (مس/ محلول کلرور سدیم/مس) قرار دارند، پلاریزاسیون ایجاد می کنند و بعد از آن منبع خارجی جریان قطع شد، قسمت پلاریزه شده جریان در جهت عکس به وجود می آورد. باطری ریتر **Ritter** در واقع نقطه شروعی برای سل های ثانویه «secondary call» یا باطریهای ذخیره ای **storage battery** بود.

در سال ۱۸۹۳ م شخص دیگری به نام گراو **Grove** در جریان آزمایشات متوجه شد در یک سل الکتروشیمیایی دارای اسید سولفوریک، که الکترودهای پلاتینی در آن قرار گرفته اند، پس از برقراری

جريان، بر روی الکترود ها گازهای هیدروژن و اکسیژن تولید می شوند و پس از قطع جریان منبع اصلی، جریان به طور معکوس برقرار می شود.

حدود پنجاه سال پس از ریتر معلوم شد که اگر با استفاده از یک منبع خارجی الکترودهای سربی را پلاریزه کنند، وسیله موثری برای ذخیره انرژی حاصل خواهد شد در نتیجه، در سال ۱۸۵۹ میلادی، شخصی به نام گاستون پلانته **Gaston planté** اولین باتری قابل شارژ و قابل استفاده را ساخت (شکل ۱).

شکل ۱: اولین باتری ذخیره‌ایی اسید- سربی پلانته

وی نوارهای طویل ورق سربی و لایه های میانی پارچه ضخیم و یا پشمی را به صورت لوله ای پیچیده و در محلول اسید سولفوریک ۱۰٪ قرار داد. او پس از بررسیهای زیاد، در سال ۱۸۶۸ متوجه شد که میزان بازدهی انرژی باتری او بیش از میزان انرژی دهی باتریهای اولیه است.

در سال ۱۸۹۰ میلادی، توماس آلوا ادیسون **Tomas Alva Edison** در آمریکا، و همزمان با او وادرمن جانگنر **Waldemar Jungner** در سوئد، باتریهای قلیایی با الکترولیت هیدرواکسید نیکل استفاده کردند. ولیکن، برای الکترود منفی، ادیسون از آهن و جانگنر از کادمیم استفاده کردند. چند سال بعد، یاردنی در آمریکا ساختمان باتریهای قلیایی را بهبود بخشید.

گسترش سریع صنایع باطری سازی نیکل - آهن - کادمیم در آغاز قرن جدید سبب شد که تکنولوژی ساخت باطریهای نقره ای با سرعت کمتری رشد کند.

به طور کلی روش‌های ساخت و مواد اولیه باطریها که در حال حاضر در بیشتر موارد به کار می‌رود. در آن زمان به دلایل فنی و اقتصادی مورد استفاده قرار نمی‌گرفتند. در آن زمان از جوشکاری و زنیترینگ خبری نبود و هنوز تشخیص مواد به وسیله اشعه X و وسائل کریستالوگرافی رایج نشده بود.

چند سال بعد یاردنی yardney در امریکا باطری قلیایی روی /نقره را به بازار عرضه کرد که موارد استفاده خاصی داشت و نسبت انرژی الکتریکی آن به واحد وزن بالا بود تنها عیب این باطریها، گرانقیمت بودن آنها بود.

در ۱۹۱۲ و همگام با توسعه باطریهای نیکل/آهن با جلدھای فولادی، ادیسون موفق شد باطری بدون منفذی را که تحت شرایط معینی کار می‌کرد تهییه کند. اصول کار این باطری بر اساس ترکیب مجدد هیدروژن و اکسیژن بود که در هنگام شارژ باطری به وجود می‌امند. این گازها در تمام سل‌های قابل شارژ تولید می‌شوند. او برای این کار از یک سیم پلاتینی گرم شده که می‌توانست گازهای تولید شده را مجدداً با یکدیگر ترکیب کرد و آب به وجود بیاورد استفاده کرد. این نوع سل‌ها به علت بالا بودن قیمت پلاتین، چندان مورد استقبال قرار نگرفته‌اند. باطریهای بدون منفذ (sealed) کاملاً مسدود هستند و می‌توانند در هر شرایطی شارژ و دشارژ شوند و نیازی به تعمیر ندارند. در سال ۱۹۳۳ م. دیگر محققین کشف کردند که اگر سطح الکترود به اندازه کافی بزرگ باشد اکسیژن و هیدروژن می‌توانند به طریقه Jeorj الکتروشیمیابی روی آنها بنشینند. در سال ۱۹۴۷ و ۱۹۵۱ نیز شخص دیگری به نام جورج نیومن Neumann توانست با روش فوق یک سل بدون منفذ که از لحاظ اقتصادی مقرن به صرفه هم باشد بسازد.

نیازمندی‌های جدید منجر به توسعه تکنولوژی ساخت باطریها گردید و نیاز به افزایش دانستیه انرژی و سرعت بالا، سبب شد که در سال ۱۹۵۶ سل‌های خشک با صفحات پرس شده ساخته شوند. در همان سال سل‌های دگمه‌ای مخصوص ساعت نیز به بازار آمد. در سال ۱۹۵۸ و ۱۹۵۹ میلادی که ساخت

سل های دگمه ای رو به افزایش بود (سری DKZ با سرعت تخلیه زیاد) اولین سل نیکل-کادمیم بدون منفذ با الکترودهای زینتر شده اختراع شد. از اوائل سال ۱۹۶۰ به بعد باطربهای روی تاکسید نقره کاربردهای تازه تری یافتند و در وسائل نظامی تحقیقاتی و فضایی و غیره و ... به کار رفتند که سال ۱۹۶۲ به حد مطلوبی رسیدند.

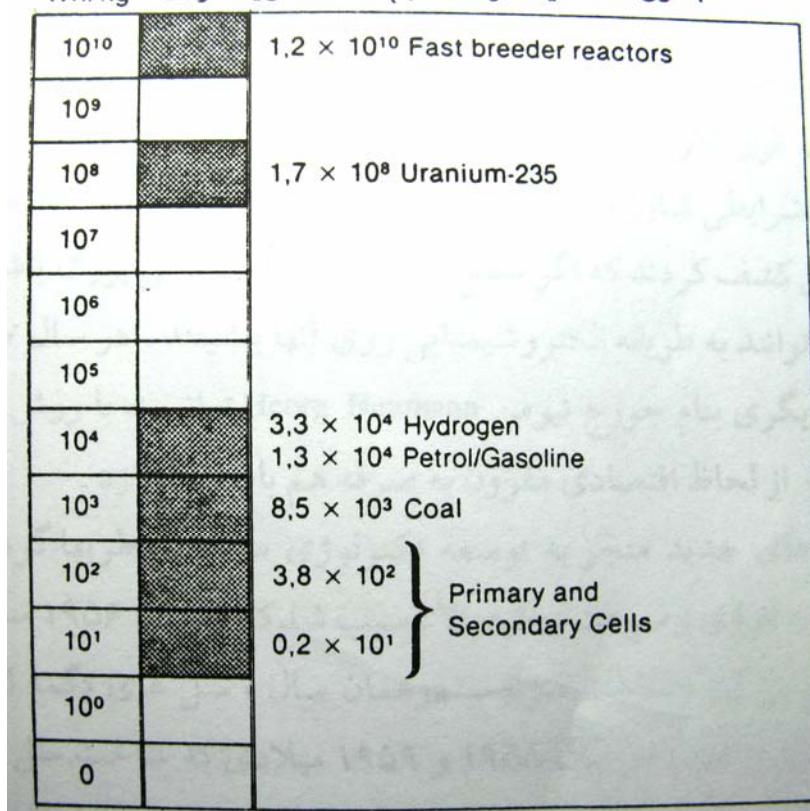
از سال ۱۹۷۶ میلادی ساخت سل های زنیتر شده با سرعت تخلیه زیاد RSH گسترش یافت و امروزه این باطربهای در زمینه های مختلفی همچون سمعک، ماشین حساب، هوایپیما، ساعت، روشنایی اضطراری، وسائل اعلام خطر، تلفن ها، مخابرات وسائل پزشکی و غیره ... کاربرد دارند.

شناخت منابع الکتروشیمیایی انرژی و تقسیم بندی آنها

تعريف

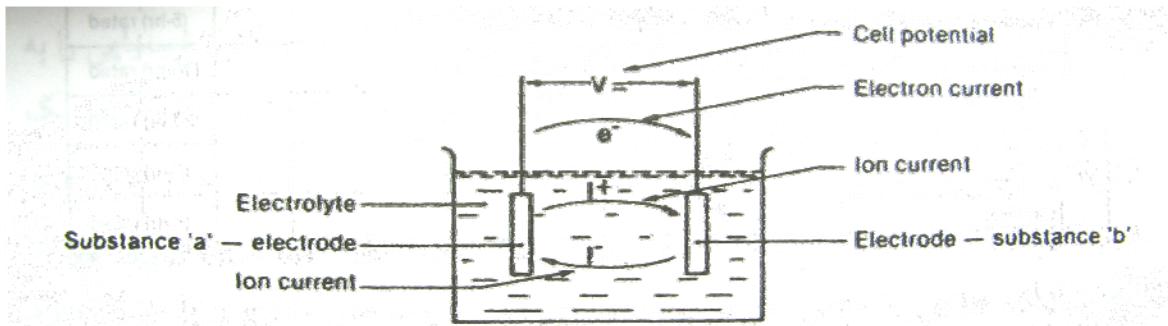
به طور کلی برای تولید روشاهای گوناگونی وجود دارد، که در میان آنها الکتروموتور مولد برق صنایع و منازل و سل های الکتروشیمیایی، باطری وسیله ایست که انرژی شیمیایی را به انرژی الکتریکی تبدیل می کند و اساس کار آنها بر پایه مواد فعال مثبت و منفی است. در طبیعت، مواد فعال و منابع انرژی زای مختلفی وجود دارد که به ازاء واحد وزن، انرژیهای متفاوتی تولید می کنند. جدول ۱ تقسیم بندی این منابع را در طبیعت نشان می دهد.

جدول ۱ دانسته انرژی منابع مختلف تولید انرژی Wh/kg

هر گاه مواد فعال غیر سوختی را در محیط الکترولیتی قرار دهند، هدایت الکترونیکی برقرار خواهد شد. اگر مواد فعال فقط برای یک بار مصرف شوند و امکان احیای مجدد آنها از طریق جریان الکتریکی نباشد آن باطری را باطری اولیه primary Batteries می نامند. باطریهای اولیه در شکلها و ظرفیت های مختلف وجود دارند.

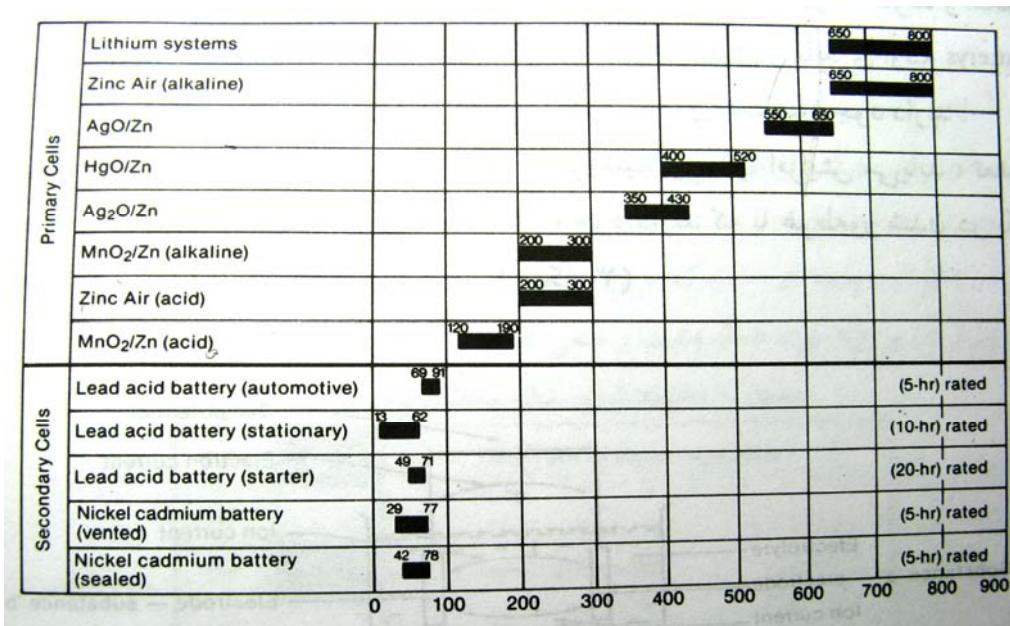
بر اساس سری عناصری که ولتاژهای الکتروشیمیایی آنها افزایش می‌یابد، تعداد زیادی زوج فلزی یا اکسید فلزی الکتریکی وجود دارند که با غوطه ور شدن در یک الکتروولیت می‌توانند انرژی ذخیره کنند (شکل ۲).

شکل ۳: قسمتهایی از یک سل الکترو شیمیایی

در طول عمر سل، مواد مصرفی الکترودهای b و a (فلزات و اکسید فلزات) دچار تغییرات شیمیایی می‌شوند. این تغییرات در شارژ و دشارژ مواد فعال شده اثر گذاشته و مقدار جریان الکتریسیته عبوری را تغییر می‌دهد. در نتیجه مقدار کل انرژی لازم را می‌توان از روی تغییرات شیمیایی مواد فعال الکترودها محاسبه کرد.

در عمل به جز چند مورد، زوج های فلزی الکتریکی دارای پتانسیل پایینی هستند و رفتار ناپیوسته ای از خود نشان می‌دهند. در عین حال تولید آنها پر هزینه است و یا اینکه روش مناسبی برای تولید آنها به دست نیامده است. یکی از مهمترین خصوصیات سل های الکتروشیمی، انرژی قابل استفاده (ظرفیت) آنها بر حسب آمپر ساعت (AH) است. سایر مشخصات آنها عبارتست از شدت جریان همراه با بار الکتریکی، قدرت الکتریکی در واحد وزن یا حجم و غیره... در مورد سل های ثانویه و یا قابل شارژ نیز میزان برگشت پذیری واکنشها مهم است. شکل ۳ دانسیته انرژی سل ها در واحد حجم یا وزن نشان می‌دهند. علاوه بر خصوصیات ذکر شده، عوامل مهم دیگری از قبیل درجه حرارت، استحکام مکانیکی، غیرو... نیز وجود دارند.

شکل ۳: دانسیته انرژی باطری های اولیه و ثانویه برحسب Wh/L

واکنشهای انجام شده هنگام شارژ و دشارژ در داخل یک سل الکتروشیمیایی را به راههای مختلف بیان می کنند. به طور کلی تغییر ظرفیت اتمها، مولکولها و یا یونهای یک زوج الکترود سبب جذب یا دفع الکترونها می شود. که خود منجر به واکنش شیمیایی می شود. بار الکترونهای جذبی یا دفعی از طریق مدار خارجی از یک سل خارج و یا به آن وارد می شوند. تحولات فوق را می توان با فرمولهای زیر به طور خلاصه نشان داد. البته به علت وجود مواد اضافی دیگر و یا ناخالصیهای موجود، واکنشهای فرعی دیگری وجود دارد که در بخش‌های مربوط به هر نوع سل یا باطری توضیح داده خواهد شد.

فرمول پروفسور اگست وینسل و دکتر دیتریش بندت برای پتانسیل برگشت پذیر یک سل الکتروشیمیایی :

$$V_O = -\frac{\Delta G}{Z.F}$$

فرمول نرنسن در مورد غلطت که به رابطه استاندارد E.M.F معروف است:

$$V_O = V_{OS} - \frac{RT}{ZF} = \sum Vi \ln ai$$

= V_{OS} = پتانسیل تعادلی سل برای تمامی مواد فعال

a_i = فعالیت زوج هایی که می توانند واکنش انجام دهند.

V_i = نسبت های شیمی فضایی

T = درجه حرارت مطلق

R = ثابت مولکولی گاز

برای تعیین ظرفیت های سل های ذخیره ای الکتروشیمی

$$C = \int_{t=0}^{t=t_E} I(t) dt$$

C = ظرفیت

I = جریان الکتریکی تخلیه

t = زمان تخلیه

t_g = زمان رسیدن به ولتاژ نهایی تخلیه

از لحاظ تئوری، امکانات متعددی در رابطه با ساخت سل های الکتروشیمیایی و ترکیب عناصر مختلف وجود دارد. اکثر این ترکیبات کاربردهای عملی دارند ولی مشکلات مربوط به تعداد کمی از آنها حل شده و منابع تغذیه مفیدی به وجود آمده اند. شکل ۴ تعدادی از زوج های گالوانیک را که از لحاظ تئوری دارای واکنش های انجام پذیر هستند نشان می دهد. در مورد این واکنشها تحقیقات زیادی انجام گرفته، اما در حال حاضر تنها محدودی از آنها از لحاظ تکنیکی، اقتصادی و امکان تولید صنعتی، قابل استفاده هستند. زوج های فلزی الکتریکی قابل استفاده به قرار ذیل هستند:

باطریهای سرب/اسید

باطریهای نیکل / آهن

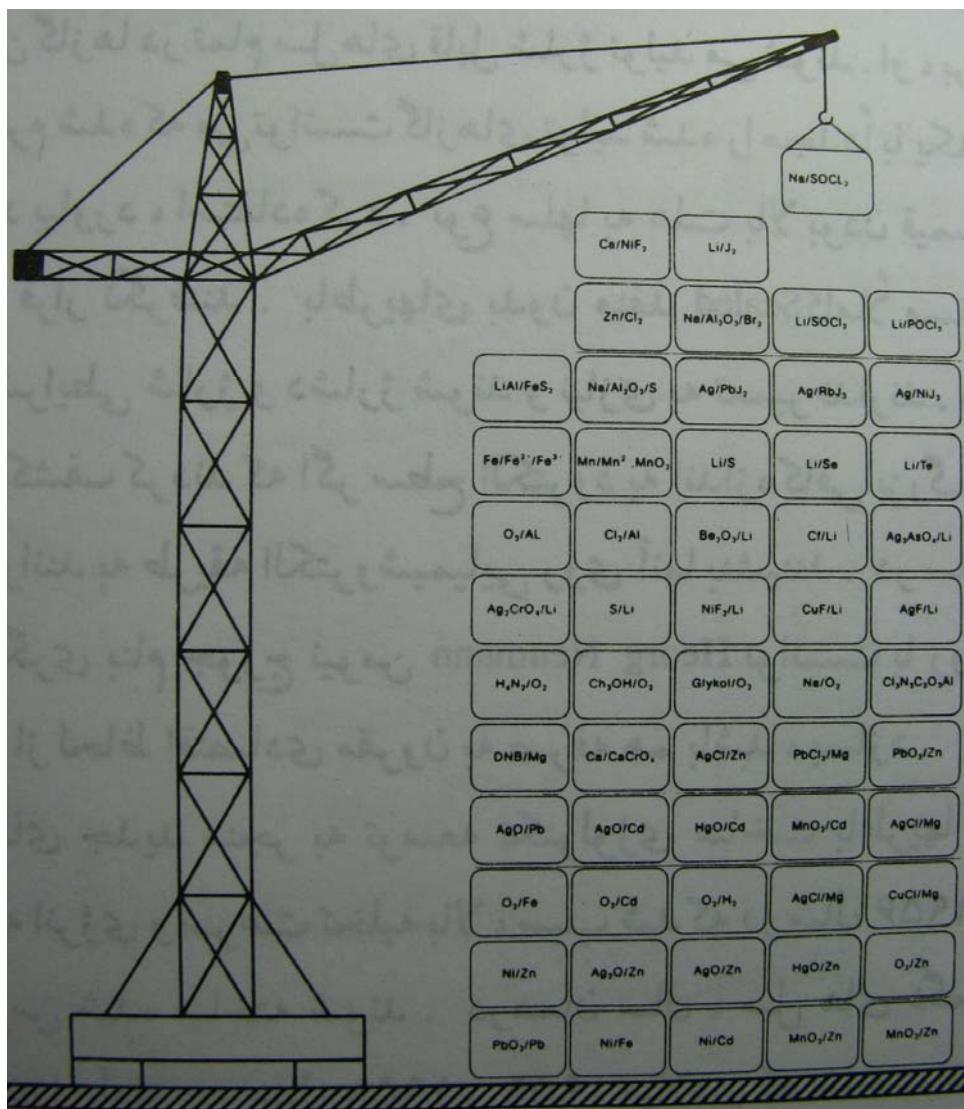
باطریهای نیکل / کادمیم

سل های دی اکسید منگنز

سل های اکسید نقره

سل های اکسید جیوه

سل های لیتیم

شکل ۴

تقسیم بندی سلها و باتریهای الکتروشیمیایی

همانطور که گفته شد، سل های الکتروشیمیایی به دو دسته اصلی، سل های اولیه و سل های ثانویه، تقسیم می شوند. در سل های اولیه، که به آنها باتریهای خشک نیز گفته می شود، واکنش های الکتروشیمیایی غیر قابل برگشت هستند و قابل شارژ مجدد نیستند ولی سل های ثانویه واکنش های

الکتروشیمیایی قابل برگشت داشته و می توان آنها را مجدداً شارژ کرد. بعضی از انواع سل های ثانویه را می توان صد ها و حتی هزاران بار شارژ و دشارژ کرد. هر دو گروه باطری خواص کلی ذیل را دارا هستند:

- وسائل ذخیره انرژی اند.

- مبدل‌های انرژی (انرژی شیمیایی به انرژی الکتریکی) هستند.

سومین گروه سل های الکتروشیمی، سل های سوختی هستند که قادر به ذخیره انرژی نبوده و تنها می توانند انرژی شیمیایی را به انرژی الکتریکی تبدیل کنند. مثلاً برای کارکرد یک سل سوختی در درجه حرارت اتاق، باید گازهای مورد نیاز واکنش (هیدروژن و اکسیژن) از طریق ظرفهای ذخیره ای تحت فشار پیوسته تامین شود.

نوع دیگری از منابع انرژی، هیبردها می باشند که از اکسیژن استفاده و به صورت سل های نیم اولیه و نیم سوختی عمل می کنند.

جدول ۱ تقسیم‌بندی باطری‌ها بر اساس اندازه

Type	Energy	Applications
Miniature batteries	100 mWh–2 Wh	Electric watches, calculators, implanted medical devices
Batteries for portable equipment	2 Wh–100 Wh	Flash-lights, toys, power tools, portable radio and television
SLI batteries (starting, lighting and ignition)	100–600 Wh	Cars, trucks, buses, tractors Lawn mower traction
Vehicle traction batteries	20–630 kWh (3 MWh)	Fork-lift trucks, milk-floats, locomotives (Submarines)
Stationary batteries	250 Wh–5 MWh	Emergency power supplies, local energy storage, remote relay stations
Load levelling batteries	5–100 MWh	Spinning reserve, peak shaving, load levelling

مهمترین باطربهای اولیه و باطربهای ثانویه (ذخیره ای) به قرار ذیل هستند:

باطربهای اولیه

باطربهای سیلندری لکانشه

باطربهای سیلندری منگنزی

باطربهای سیلندری لکانشه مکعب مستطیلی

باطربهای دگمه ای روی - هوا باطربهای دگمه ای منگنزی

باطربهای دگمه ای روی - اکسید جیوه

باطربهای دگمه ای لیتیم

باطربهای سیلندری جیوه ای

باطربهای ذخیره ای (ثانویه)

باطربهای اسید-سربی (استارتی-ساکن-sli)

باطربهای قلیایی

- باطربهای نیکل/کادمیم تهویه ای با الکترودها ی پاکتی

- باطربهای نیکل/کادمیم بدون منفذ با الکترودهای پاکتی

- باطربهای نیکل/کادمیم تهویه ای با الکترودهای زینتر شده

- باطربهای نیکل / کادمیم بدون منفذ با الکترودهای زینتر شده

- باطربهای نیکل/کادمیم بدون منفذ دگمه ای

باطربهای نیکل/آهن

باطربهای روی/نقره

باطربهای نقره/کادمیم

باطربهای روی/نیکل

باطربهای برای کارکرد در درجه حرارت بالا

باطریهای و یا سل های حرارتی که به وسیله حرارت معینی شروع بکار می کنند و انرژی الکتریکی می دهند.

سلهای لیتیم/کلر

سل های لیتیم/کلرو الومینیوم

سل های لیتیم/گوگرد

سل های آلیاژ لیتیم/سولفور فلزی

سل های گوگرد/سدیم

سل های سدیم/تری کلرور آنتیموان

سلهای با الکترولیت ذوب شونده و جامد

سلهای با الکتریک جامد در درجه حرارت اطاق

کانداکتورهای یونی نقره

کانداکتورهای یونی مس

کانداکتورها ی پروتون

کانداکتورهای یونی سدیم

کانداکتورهای یونی فلوئور

کانداکتورهای یونی لیتیم

شکل ۶: سل دگمه‌ای، سیلندری و مکعب مستطیل

باطریهای قلیایی آب بندی شده (sealed)

مزایای سلهای قابل شارژی که کاملاً آب بندی شده باشند، مدت‌ها مورد توجه تولید کنندگان قرار داشت.

در سیستم آب بندی شده، الکترولیت نشت نکرده و گازی از آن متصاعد نمی‌شود. در ضمن نیازی به افزودن آب نداشته و می‌تواند در هر موقعیتی کار کند. مهمترین مشکلی که در طراحی این گونه باطریها وجود دارد، حذف گازها ای تولیدی به هنگام شارژ است.

ادیسون اولین کسی بود که در ۱۹۱۲ سیستمهای بدون منفذ را ارائه کرد. وی با استفاده از یک سیم پلاتینی داغ که در داخل سل قرار داده بود گازهای اکسیژن و هیدروژن تولید شده در هنگام شارژ را با یکدیگر ترکیب کرد. از آن زمان به بعد طرحهای مختلف دیگری هم ارائه شد تا اینکه در سال ۱۹۵۰ بررسیهای اصلی آغاز گردید.

اصولی که در طراحی این گونه باطریها مورد توجه قرار می‌گیرد به طور خلاصه به قرار زیر است:

۱- بار منفی الکترودها بیش از حد معمول است، به طوریکه قبل از شارژ کامل الکترودهای منفی، الکترودهای مثبت شارژ و اکسیژن تولید می شود. سپس اکسیژن حاصله بلا فاصله الکترود منفی را احیاء نموده و بدین ترتیب الکترود منفی با همان سرعتی که شارژ می شود با همان سرعت نیز بطور همزمان تخلیه می گردد. بنابر این الکترود منفی تا زمانیکه هیدروژن تولید نشود هیچگاه کاملاً شارژ نمی شود.

۲- برای اینکه اکسیژن بتواند براحتی از صفحه منفی برود مقدار الکتروولیت کمتری مصرف می گردد.
۳- تخلخل عایق ها باید به گونه ای باشد که گاز اکسیژن را از خود عبور دهد (البته این نوع عایق ها در سل های نقره بکار نمی روند)

۴- برای کاهش گازهای تولید شده، از مواد غیر قطبی antipolar استفاده می کنند. این مواد برای خمیرهایی که دارای بار مثبت اند ترکیبات کادمیم و روی و برای خمیرهای منفی شامل نیکل یا نقره می باشد.

۵- طراحی درب هوکش ایمنی این سلولها به نحوی است که تنها با افزایش فشار داخلی (بیش از فشار در شرایط عادی دریچه باز می شود)

در سال ۱۹۵۰ با تولید سللهای نیکل-کادمیم سللهای بدون منفذ نیز تولید شدند و تولید سللهای روی-نقره و نقره-کادمیم گسترش یافت. در همین سال تولید سل های کوچک بدون منفذ از نوع روی -دی اکسید منگنز نیز آغاز شد.

تقسیم بندی سل های بدون منفذ

سل های قلیابی برحسب استاندارد (IEC) در سه شکل متفاوت مکعب، استوانه ایی (سیلندری) و دگمه ای به بازار عرضه می شوند بر حسب نوع سل این الکترودها می توانند بصورت زینترینگ و یا پاکتی باشند. در حال حاضر بر اساس استاندارد (IEC) شش سیستم S مشخص شده که هر یک در جای خود مورد بحث قرار خواهد گرفت. فقط سیستم باطریهای لکانشه $ZnCl_2/Zn, MnO_2/NH_4CL$ در این میان استثناء هستند.

مواد و روش‌های ساخت آنها

مقدمه

بیش از ۶۰ سال است که باطربهای ذخیره‌ای قلیایی به عنوان کالا به بازار عرضه شده‌اند طی این مدت روش‌های ساخت و مواد تشکیل دهنده باطربهای ذخیره‌ای به خاطر دلایل تجاری و تکنیکی مورد استفاده عملی قرار نمی‌گرفتند و همچنین تهیه ترکیبات جدید، به تدریج کاربردهای بسیاری را برای آنها فراهم شد. هنگامیکه اولین باطری قلیایی ساخته می‌شد از روش‌های زینترینگ و جوشکاری خبری نبود و بدلیل گرانقیمت نقره، برای تهیه ترکیبات فعال از آن استفاده نمی‌شد. هنوز دستگاه کریستالوگرافی اشعه X به منظور تشخیص مواد کشف نشده و شیمی پلیمرهای مصنوعی هنوز ناشناخته بود. در نتیجه در آن زمان روش‌های ساخت بر اساس وسائل مکانیکی اتصال قطعات استوار بود.

به مرور زمان با کوشش تکنولوژیست‌ها و پیشرفت علوم جدید، روش‌های مناسب تری برای ساخت و تولید مواد جدید عرضه شد و صنعت باطری‌های ذخیره‌ای قلیلی نه تنها در مونتاژ قطعات بلکه در طبیعت شیمیایی و فیزیکی ترکیبات فعال به سرعت گسترش یافت. این موضوع در روش‌های شناخت مواد نیز تاثیر گذاشت. در حال حاضر مهندسی باطری را می‌توان مجموعه‌ای از رشته‌های برق، انتقال حرارت، متالوژی پودر، الکتروشیمی و مهندسی شیمی (الکترودینامیک جریان الکترولیک‌ها و غیره...) در نظر گرفت.

با توجه به این تغییرات ملاحظه می‌شود که از نیمه دوم قرن گذشته به این طرف، صنعت باطری سازی از یک کار هنری به دانشی پیچیده تبدیل شده است و در مواد و روش‌های ساخت آنها تغییرات چشمگیری حاصل آمده است.

مواد اولیه باطربهای قلیایی

مواد اولیه باطربهای تهویه ای

بطور کلی در ساخت الکترودهای باطربهای قلیایی دو نوع ترکیبات فلزی بکار می رود. یکی نگاهدارنده هایی که می توانند ترکیبات فعال را در روی خود نگاهدارند (شبکه ها) و همزمان خاصیت هدایت الکتریکی ترکیبات فعال را افزایش می دهند. این ترکیبات همیشه به صورت شبکه هایی از صفحات مشبک، توریهای بافته شده و غیره... از فلزاتی همچون نیکل، نقره، آهن یا مس تشکیل می شوند در میان غیر فلزات فقط کربن (گرافیک) است که دارای همین خواص است.

مواد فوق همچون آهن امکان دارند به شکلهای دیگر دارای فعالیت های الکتروشیمیایی باشند ولیکن در کاربردهای فوق (نگاهدارنده ها) به صورت ماده ایی با وسعت سطح سطح کم که در الکترولیت غیر فعال هستند عمل می کنند. این مواد در اشكال مختلف دارای هدایت گرمایی و الکتریکی خوبی هستند بعضی نظیر نقره اگر چه گرانقیمت بوده و از لحاظ اقتصادی به صرفه نیستند و لیکن برای بعضی از باطربهای مخصوص مناسب بوده و کارایی دارند.

فلزات، اکسیدهای فلزی و سایر ترکیبات فلزی از دیگر مواد اولیه ای هستند که در اشكال مختلف (پودر، خمیر و غیره ...) به لحاظ الکتروشیمیایی فعال می باشند. عموماً ترکیبات استوکیومتریک فلزات، هدایت الکتریکی کمتری دارند. مواد مصرفی در میان کریستالی الکترودهای مثبت هدایت الکتریکی برقرار می کند. به طور کلی هدایت الکتریکی ترکیباتی که دارای ساختمان منظمی هستند نسبت به مواد بی شکل کمتر است. در این میان فقط اکسید نقره استثناء است که با دارا بودن ساختمان کریستالی منظم از هدایت الکتریکی خوب تهیه نمود. در الکترودهایی که اکسید آنها از هدایت الکتریکی پایینی برخوردار است برای افزایش هدایت الکتریکی از مواد اضافی استفاده می کنند. مثلاً در سل های نیکل-آهن برای حفظ ظرفیت بالای الکترود مثبت هیدرو اکسید لیتیم اضافه می شود.

در ساخت باطربهای قلیایی از پلیمرها نیز استفاده های گوناگونی به عمل می آید. این مواد را در ساخت جلد سل ها و باطربهای، در پوش ها، واشرها فعایق های جدا کننده و غیره و ... به کار می بند.

باطریهای نیکل کادمیم

تعریف

امروزه در میان تمام زوجهای قلیایی شناخته شده، بهترین واکنشها در سل‌های نیکل کادمیم صورت می‌گیرد. دلیل این مطلب تنها اقتصادی بودن سل‌های نیکل کادمیم نیست. بلکه علاوه بر کاربردهای بسیار زیاد واکنش‌های جالبی در آنها به وقوع می‌پیونددند که دانشمندان مجبورند بررسی‌های عمیق‌تری در مورد آنها انجام دهند.

سل‌های نیکل کادمیم همانند سل‌های گالوانیک از قسمتهای زیر تشکیل شده‌اند.

-الکترودهای ذخیره انرژی مثبت و منفی

-الکتروولیت

-جداکننده‌ها و عایق‌های بین الکترودها

-جلد سل یا باطری

ساختمان اساسی الکترودها، عایق‌ها و نوع الکتروولیت در انواع سل‌های نیکل کادمیم تهويه‌ای و بدون منفذ یکسان هستند.

باطریهای نیکل به سه دسته کلی بدون منفذ، تهويه‌ای و نیمه تهويه‌ای (هوایپیمایی) تقسیم می‌شوند.

الف) سل‌های نیکل کادمیم بدون منفذ: طراحی این سل‌ها به گونه‌ای است که هنگام کار کردن در شرایط معمولی، گاز به بیرون نشست نمی‌کند و در نتیجه نیازی به تعمیر ندارد اکثر اینگونه سل‌ها دارای سوپاپ اطمینانی هستند که در هنگام بد عمل کردن خود به خود بکار می‌افتد. این سل‌ها سبک و کوچک بوده و قادرند تا ۲۰۰۰ بار شارژ و دشارژ شوند. استفاده از آنها آسان بوده و بیشتر آنها را می‌توان به سرعت شارژ نمود (در چندین دقیقه).

ب) سل های نیکل کادمیم تهويه ای: اين سلها در فشار اتمسفر و يا نزديك به آن کار می کنند و سطح الکتروليت در آنها باید به طور منظم مورد بازديد قرار گيرد. اين سلها عموماً برای استارت زدن و يا مولد های برق ساكن بكار می روند.

ج- سل های نیکل کادمیم نيمه تهويه ای (هوپیمايی): اين گونه سل ها که داراي انرژي زياد هستند در باطري کشتی ها، هوپیماهای مسافربری و جنگی و هلی کوپتها و مشخصاً در موتورهای فشار قوى محرکه یا تولید برق اضطراري دریانوردی به کار می روند. بعضی از کاربردهای ویژه باطريهای نیکل کادمیم عبارتند از:

حمل و نقل

۱- راه آهن: واغن ها، قطارهای شهری و بین شهری، روشنایی، تهويه مطبوع، braking، لوکوموتیوها ف ماشین های برقی روی ریل، کنترلر ها، تاسیسات کشتی رانی، لوکوموتیو های دیزلی یا توربینی استارت، تجهیزات کشتی. در سراسر دنیا اکثر خطوط راه آهن و شبکه های حمل و نقل حومه شهری از باطري های نیکل کادمیم ساكن استفاده می کنند.

۲- کشتی های بازرگانی: (کشتی های مسافربری و حمل و نقل): فرستنده ها و گیرنده های رادیویی، روشنایی روی کشتی، روشنایی سوار شدن کشتی، چراغهای فرار، تلفن ها و سایل خطر، رادار و دستگاه کشف زیر دریایی برای تامین کنترل از راه دور، تاسیسات مربوط به موتورها و ژنراتورها، استارت موتورهای دیزلی برق اضطراري. (کشتی های نفتی) برای انتقال و حمل و نقل محصولات نفتی شامل سکو های نفتی، برق اضطراري پمپها، استارت موتورهای آتش، سیستم های مخابراتی و هدایت.

۳- جاده ها و ماشین رو: کنترل وسائل نقلیه، دستگاه های ثبات برای وسائل نقلیه روشنایی تونل ها و مخابرات خارج شهری.

۴- صنایع: باطربهای نیکل کادمیم جهت تامین برق در هنگام خرابی های کلی، و در موقع اضطراری برای تولید شدت جریانهای تخلیه زیاد در مدت زمان کم بکار می روند ضمناً موارد ذیل را نیز می توان مورد توجه قرار داد.

تامین برق کامپیوتر ها

- تامین دستگاه های کنترل از راه دور و عمل تابلو برق
- استارت موتورهای دیزلی و کمکی
- تامین برق تجهیزات کنترل فرآیند. تامین برق اضطراری سوپاپ ها پمپ های روغن روغنکاری، کنترل و اندازه گیری، تجهیزات.
- تامین برق وسائل الکتریکی و الکترو مکانیکی قابل حمل نظیر وسائل اندازه گیری، بی سیم ها، ثبات های ویدیو و ابزار بی سیم.

صنایع بسیار اتوماتیک نظیر صنایع فولاد و پتروشیمی از تعداد بسیاری مولد برق اضطراری و وسائل انتقال توزیع برق استفاده می کنند که در آن ها باطربهای نیکل کادمیم بکار رفته.

۵- ساختمان : در ساختمانها و موارد مشابه در صورت بروز خرابی باطربهای نیکل کادمیم قابل شارژ و واحد های شارژ باطربی بکار می روند که می توانند سیستمک های اعلام خطر، تلفن ها، استارت ژنراتورها، مخابرات محلی و دربهای اتوماتیک ساختمان را بکار اندخته و روشنایی اضطراری را تامین نمایند.

۶- نظامی: در نیروی زمینی، کشتی های جنگی، زیر دریایی ها برای تامین برق ابزار ردهایی و هدف یابی و مهمات جنگی، تهويه مطبوع و روشنایی اضطراری، باطربهای نیکل کادمیم به کار می روند. در وسائل نظامی، تجهیزات مخابرات رادیویی نقش مهمی را بازی می کنند و در نتیجه باطربهایی که در آنها بکار می روند باید سریعاً شارژ گردند تا علائم به سرعت خوانده شوند. از

دیگر کاربردهای نظامی باطربهای نیکل کادمیم را دارها، موشکها، راکتها، سیستم های هدف یابی و شلیک، استارت وسائل نقلیه سنگین و زمینی را می توان نام برد.

۷- هواپیمایی / هوافضا: در سراسر دنیا بیش از صدها خط هوایی و صدها جت از باطربهای نیکل کادمیم استفاده می کنند. سایر موارد استفاده در هلی کوپتر ها، قمرهای مصنوعی می باشند.

مواد اولیه باطربهای نیکل-کادمیم

در این بخش فقط به ذکر بعضی از مهمترین ترکیبات فعال مصرفی در ساخت باطربهای نیکل کادمیم اکتفا می گردد.

هیدرواکسید نیکل II

برای تهییه هیدرواکسید نیکل مورد نیاز الکترودهای مثبت سلهای نیکل-کادمیم مراحل زیر انجام می شوند.

۱- ابتدا کریستالهای سولفات را در آب حل می کنند تا محلول یکنواختی بدست آید در صورتیکه سولفات نیکل وجود نداشته باشد پودر نیکل را در اسید سولفوریک حل می نمایند.

۲- پس از آماده شدن محلول سولفات نیکل، سولفات کبالت را به نسبت وزنی $20/1$ و $100/1$ (Ni/Co) اضافه می کنند. افزایش کبالت برای بالا بردن ظرفیت و طول عمر ترکیبات فعال الکترودهای مثبت است. بعضی از سازندگان معتقدند که افزایش کبالت احتمال ایجاد اتصال کوتاه را نیز افزایش می دهد، در نتیجه به جای آن از باریم که اثری مشابه دارد استفاده می کنند.

۳- محلول سولفات نیکل فوق را پس از گرم کردن وارد محلول داغ هیدرواکسید سدیم می نمایند. پس از انجام واکنش، رسوبات هیدرواکسید نیکل II ظاهر می شود در این مرحله ممکن است پودر گرافیت هم افزوده شود.

۴- لجن حاصل را پس از صاف کردن و پرس و شستشو با آب مجدداً از صافیهای پرسی عبور دهنده و سپس در 80°C تا 130°C آن ها را خشک می کنند.

۵- مواد حاصل را در یک صافی تحت خلاء مجدداً با آب می شویند تا یونهای سدیم و سولفات جدا شوند. در پایان مجددا در 80°C تا 130°C محصول را خشک می کنند.

۶- هیدرو اکسید نیکل بدست امده را پس از آسیاب کردن با پودر گرافیت خوب مخلوط می کنند.

کادمیم اسفنجی متخلخل

برای تهییه ترکیبات فعال الکترود منفی از دو روش استفاده می شود.

روش رسوب گیری

۱- ابتدا الکترولیت های اسیدی شامل یونهای کادمیم، آهن و سولفات را درون ظرفهای الکترولیز می ریزند. الکترود مثبت این ظرفها یک میله آهنی و یک میله کادمیمی است. هر یک از میله ها، تعدادی بلوک فلزی دارند و تعداد بلوک های کادمیمی دو برابر بلوک های آهنی است. با تنظیم کردن فاصله بین میله ها و الکترودهای منفی که از اهن یا آلومینیوم ساخته شده اند، می توان مقدار کادمیم و اهن موجود در خمیر را تنظیم نمود.

۲- ظرف را به برق وصل می کنند. پس از برقراری جریان، در خلال الکترولیز مخلوط اسفنجی، کادمیم و آهن روی الکترود منفی رسوب می کند. برای انکه غلظت الکترولیت ثابت بماند باید محلول بیشتری اضافه شود.

۳- رسوبات بدست آمده را پس از مخلوط کردن با اب به خوبی می شویند و بعداً آنها را داخل کيسه های مخصوصی پرس می کنند.

۴- پس از آنکه مواد پرس شده در 60°C تا 80°C خشک شدند آنها را آسیاب کرده همراه با پارافین و یا گرافیت به خوبی مخلوط می کنند.

نظر به اینکه در هنگام عملیات، کادمیم بصورت کلخه در آمده و مشکلاتی ایجاد می کند لذا مقداری آهن افزوده می شود تا مخلوط بصورت پودر باقی بماند. بعضی از سازندگان نیز برای بهبود ولتاژ نهایی، (۸٪ ولت) مقداری یون نیکل اضافه می کنند.

روش مخلوط کردن پودرهای خشک

در این روش از اکسید کادمیم و یا اکسید کادمیم استفاده می شود. مراحل کار به صورت ذیل است:

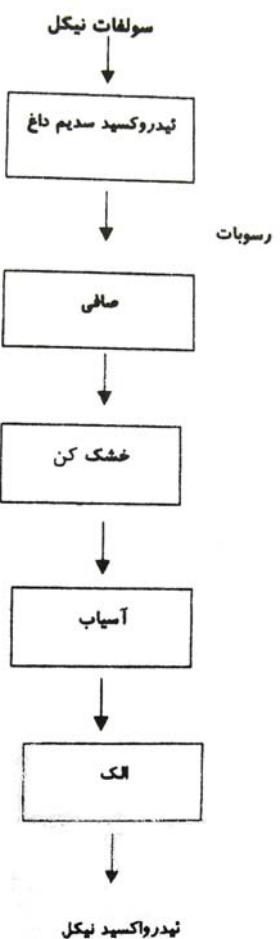
- ۱- هیدرو اکسید کادمیم و آهن اسفنجی را به مدت ۳۰ دقیقه در یک آسیاب خوب مخلوط می کنند.
- ۲- برای بالا بردن کیفیت خمیر، پارافین یا گرافیت اضافه کرده و ۳۰ دقیقه آنها را خوب به هم می زنند سپس مجدداً مجموعه را پرس کرده و از الک با مش ۳۸ عبور می دهند.
- ۳- ناخالصی زیان آور خمیر منفی کادمیم عبارتند از کلسیم و منیزیوم

هیدرو اکسید نیکل سل های لوله ای

محلول سولفات نیکل را در داخل هیدرو اکسید سدیم داغ اسپری می کنند سپس رسوبات حاصل را صاف کرده و خشک می کنند. پس از آسیاب کردن محصول خشک شده آنها را از الک عبور می دهند.

- ۱- مواد خامی که برای تهیه هیدرو اکسید نیکل II به کار می روند پودر نیکل بسیار خالص است. البته از اشکال دیگر مثل مواد برگشتی از سل های خراب و یا پودر و براده های نیکلی بسیار ریز که در الکترودهای لوله ای قابل استفاده نباشند نیز استفاده می شود.

- ۲- تهیه سولفات نیکل بر حسب نوع مواد اولیه تفاوت می کند. در یکی از این روشها ساقمه های نیکل را در اسید سولفوریک ۲۰٪ در $^{\circ}\text{C}$ حل می کنند. (هیدروژن تولید شده در هنگام واکنش برای استفاده در فرایند آهن جمع اوری می شود با افزایش هیدرو اکسید نیکل و مواد دیگر ph محلول را بین ۳ تا ۴ تنظیم می کنند. پس از خنثی سازی برای جدا کردن یون فریک، فرو و سایر مواد نامحلول، محلول را از صافی عبور می دهند.

از آنجا که برای تهییه کربنیل نیکل گاز منو اکسید کربن در فشار ۲۰۰ اتمسفر و 200°C از روی ذرات ریز نیکل، آلیاژ های نیکل یا سنگ معدن مناسب نیکل عبور داده می شود. در نتیجه بخار آن بسیار سمی است گاز از میان کندانسوری که با اب خنک می شود عبور کرده و مایع کربنیل در ظرفهای تحت فشار جمع اوری می شود. برای از بین بردن ناخالصیهای آن به ویژه در مورد کربنیل آهن، مایع کربنیل را تقطیر می کنند. کربنیل نیکل خالص شده را به داخل ظرفی که دیواره های آن با گاز گرم می شود می باشند. در اثر این عمل کربنیل در فشار ۲۰۰ اتمسفر و 250°C به منو اکسید کربن و پودر نیکل بسیار ریز تبدیل می شود.

با تغییر شرایط واکنش در خشک کن پخش کننده، می توان پودرهای را با دانسیته ظاهری گوناگون و اندازه و اشکال متفاوت بدست آورد. دو نوع پودر کربنیل وجود دارد یکی نوع معمولی با دانسیته زیاد که

بیشتر در متالوژی پودر و تولید مواد شیمیایی نیکلی با خلوص زیاد مصرف می‌شود و نوع دیگر با دانسیته زیاد که بیشتر در متالوژی پودر و تولید مواد شیمیایی نیکلی با خلوص زیاد مصرف می‌شود و نوع دیگر با دانسیته کم که در موارد ویژه از قبیل صفحات باطری و الکترودهای سل‌های سوختی به کار می‌رond. در حال حاضر تولید کنندگان از پودرهایی با دانسیته ظاهری ۰/۸ تا ۳ استفاده می‌کنند. ضمناً جهت هماهنگ کردن خصوصیات فیزیکی پودرها با مشخصات الکترودها و ورقهای زینتر شده کوشش‌های بسیاری به عمل آمده است.

اگر چه بطور معمول پودرهای کربنیل مورد استفاده قرار می‌گیرند ولیکن در کانادا از پودرهایی استفاده می‌شود که از محلول سولفات‌نیکل، سولفات‌آمونیم و امونیاک قلیایی و به توسط هیدروژن در حرارت و فشار بالا بدست می‌آیند.

۳- محلول سولفات‌نیکل را در داخل جوشان هیدروواکسید سدیم (۲۰ تا ۳۰٪) می‌پاشند و رسوب حاصل را صاف می‌کنند محلول بدست آمده را مجدداً چند بار صاف می‌شود تا ماده حاصله غلیظ‌تر شود.

۴- خمیر صاف شده را ابتدا خشک می‌کنند و سپس با آب داغ می‌شویند تا هیدروواکسیدها، کربنات‌ها، سولفات‌های آن جدا شوند. محصول بدست آمده را خوب آسیاب کرده و الک می‌کنند. اندازه ذرات پودر حاصل باید مش ۳۰ تا ۲۰۰ باشد.

پودر کربنیل نیکل یا نیکلی

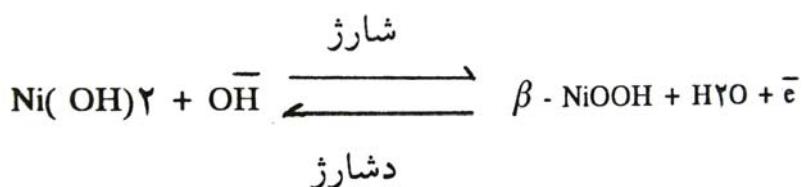
سابقاً برای ساخت ورق و پلاک به روش زینترینگ از پودرهای مس، آهن، نیکل و یا مخلوطی از آنها استفاده می‌کردند ولی چون مس و آهن در محیط‌های در برابر اکسیداسیون آندی مقاوم نبودند و هنگام شارژ معکوس، خطر اکسیداسیون و حل مجدد آن وجود داشت لذا بیشتر در ساخت الکترودهای منفی به کار می‌رond. در حال حاضر اکثر ورقهای الکترود با پودر نیکل خالص مه در الکتروولیت قلیایی بسیار مقاوم‌ساخته می‌شوند از این رو از انواع پودر نیکل استفاده می‌کنند گرچه استفاده از کربنیل نیکل معمول‌تر است.

باطریهای تهویه ای نیکل کادمیم با الکترودهای پاکتی

در سال ۱۹۰۹ ساخت این گونه باطریها در سوئد توسط شخصی به نام Jungner آغاز گردید و پس از آن در انگلستان و سایر کشورها گسترش یافت در حال حاضر باطریهای نیکل-کادمیم پاکتی توسط شرکتهای خصوصی در کشورهای آرژانتین، اتریش، فرانسه، ف برزیل، انگلستان، ایتالیا، ژاپن، اسپانیا، سوئد، آلمان غربی و توسط کارخانه های دولتی در چکسلواکی، مجارستان، لهستان، روسیه و یوگسلاوی ساخته می شوند.

مکانیزم واکنش سل های نیکل - کادمیم

الف: الکترود نیکل: که در آن واکنش زیر اتفاق می افتد.

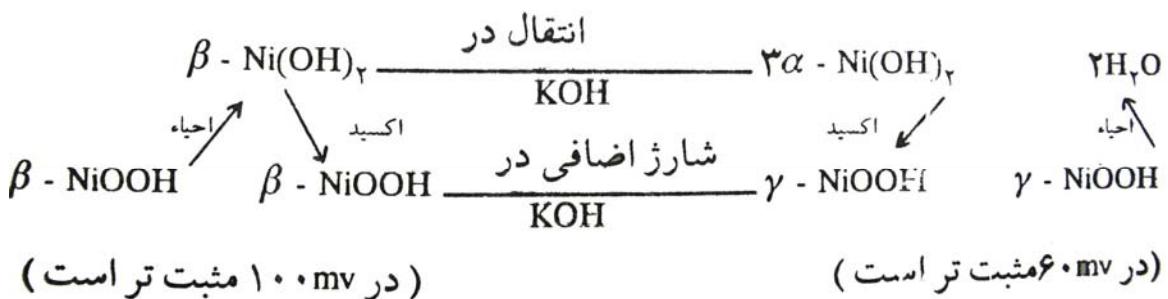
بعضی از کارشناسان با مطالعاتی که به وسیله تفرق اشعه X انجام داده اند که با شارژ و دشارژ معمولی به وجود می آید. یکی دیگر از متخصصین اظهار می دارد که تغییر در ساختمان کریستال هیدرو اکسید نیکل دو ظرفیتی بستگی به طرز تهیه آن دارد وی همچنان تشکیل فاز a هیدرو اکسید نیکل را در KOH و NaOH غلیظ به هنگام شارژ اضافی مورد مطالعه قرار داد. در این بررسی مشخص شد که با کم شدن غلظت الکترولیت و تولید اکسیژن، فاز a به سختی تشکیل شد با تجزیه فاز a موجود در الکترودهای لوله ای شکل ادیسون معلوم شد که ظرفیت نیکل بین ۳/۲۶ تا ۳/۲۲ بوده و به نوع الکترولیت بستگی دارد.

با افزودن لیتیم به الکترولیت KOH شکل گیری مواد فاز a متوقف شده و درد رجه حرارت های بالا در الکترولیت های دارای LiOH و هیدرو اکسید نیکل و به ترکیب سه ظرفیتی با ساختمان کریستالی تبدیل می شود. برخلاف هیدرو اکسید کادمیم که به صورت ورقه ای بر روی کادمیم فلزی قرار می گیرد،

هیدرو اکسید نیکل بی آنکه از مقدارش کاسته شود در میدان الکتریکی اکسید شده و به هیدرو اکسید با ظرفیتهای بالاتر تبدیل می شود. با تحقیقات و مطالعات کریستالوگرافی پر هزینه ای که چند نفر از دانشمندان بر روی الکترود نیکل انجام دادند معلوم شد که جریان شارژ و دشارژ را نمی توان با یک رابطه نشان داد و بر اساس مواد اولیه و محصولات نهایی مختلف باید حداقل دو واکنش مورد توجه قرار گیرد. همچنین نتایج آزمایشات با اشعه X و منحنی های ولتاژ بدست آمده نشان می دهند که هر دو واکنش ناهمگون هستند.

با اکسترا پله کردن اختلاف پتانسیلها در ناحیه شدت جریانهای بسیار کم ملاحظه می شود که اختلاف این نوع واکنش در یکی 60 mV و در دیگری 100 mV است. این نتایج حاکی از آن است که برخلاف کوپلهای در الکترود نیکل از لحاظ ترمودینامیکی هیچ واکنشی با یک پتانسیل برگشت پذیر انجام نمی شود. در هر حال با استفاده از روش‌های گالوانوستتیک و پتانسیوواتیک تحولا در الکترود نیکل به صورت

زیر است:

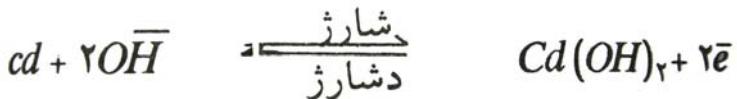

با بررسیهای انجام گرفته معلوم شد که در الکترودهای زینتر شده نیکل مقداری وجود دارد همچنین با مطالعه تغییرات الکترود نیکل در غلظت های مختلف آب و KOH این نتیجه حاصل شد. که به هنگام شارژ الکترولیت، جذب الکترود نیکل شده (جذب سطحی) و در موقع دشارژ دفع می گردد. واکنش دیگری که الکترود نیکل بر حسب غلظت الکترولیت KOH و بر اساس رابطه EMF پیشنهاد شده به قرار ذیل است.

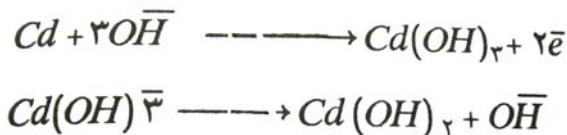

ب. الکترود کادمیم

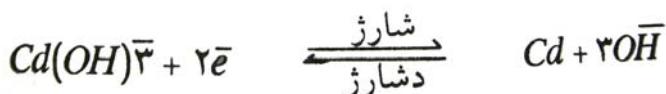
اگر چه کادمیم به عنوان یک ماده فعال منفی در واکنش های الکتروشیمیایی به کار می رفت اما تا قبل از ۱۹۵۰ میلادی در مورد نکانیزم واکنش آن تحقیقات اندکی صورت گرفته است. از آن زمان با مطالعات بسیاری که انجام گرفت نقش اصلی مکانیزم واکنش مورد توجه واقع شد.

عددی از محققین معتقدند که در این واکنش به صورت یک ترکیب واسطه عمل می کند با مطالعات دقیقتر بر روی مکانیزم واکنش الکترود کادمیم مشخص شد که ابتدا رادیکال OH جذب می شود. و بعداً با اکسیداسیون بیشتر در پتانسیل های بالاتر آندی واکنش به صورت ذیل ادامه می یابد.

ضمناً در خلال شارژ صفحات باطری امکان احیاء مستقیم کمپلکس نیز وجود دارد که به صورت زیر عمل می شود.

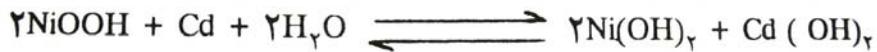

واکنش فوق در پتانسیلی کمتر از پتانسیل غیر فعال انجام می شود که در این حالت یک لایه نازک فشرده در روی فلز تشکیل شده و در بالای این لایه، لایه های متخلخل دیگری که در اثر اکسیداسیون در پتانسیل آندیک رسیده و در بالای این لایه، لایه های متخلخل دیگری که در اثر اکسیداسیون رسیده و اکسید کادمیم به دست می آید.

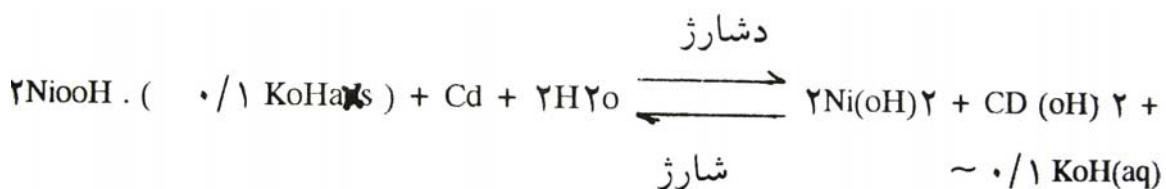
ج- واکنش کلی سل نیکل-کادمیم

به طور کلی نوشتند یک واکنش ساده و کلی بسیار مشکل است زیرا مکانیزم واقعی بر حسب نوع مواد به کار رفته و نوع الکتروولیت در حیجه حرارت سرعت شارژ و دشارژ و وضعیت قبلی سل تغییر میکند. ولی

واکنش ساده و کلی را که در الکتروولیت KOH سل نیکل-کادمیم و به هنگام شارژ و دشارژ روی می دهد می توان به صورت زیر نشان داد.

ولیکن با در نظر گرفتن مقدار آب جذب شده که مقدار آن دقیقاً مشخص نیست و همچنین با توجه به مقدار کم پتابسیمی که در هیدروکسید نیکل شارژ شده وجود دارد می توان رابطه صحیح تر ولی نه چندان دقیق زیر را بیان نمود.

روش ساخت الکترود مثبت

مواد فعال مثبت در اصل هیدروواکسید نیکل است که با گرافیت و مواد افزودنی دیگر نظیر ترکیبات کبالت یا باریم مخلوط می شود که روش ساخت آنها قبلاً توضیح داده شده است.

درصد	ترکیب کلی مواد فعال منفی
% ۷۶-۸۰	اکسید یا هیدروواکسید کادمیم
% ۱۶-۲۰	آهن
% ۱-۲	نیکل
% ۲-۴	گرافیت

درصد	ترکیب کلی مواد فعال مثبت
% ۷۸-۸۲	نیدرو اکسید نیکل
% ۱/۵-۲/۵	نیدرو اکسید کربالت
% ۱۷-۱۹	گرافین

ساخت نوارهای مشبك فولادی با پوشش نیکل

برای ساخت الکترودها از نوارهای فولادی مشبك استفاده می‌کنند برای این منظور نوارهای فولادی (با ضخامت حدود ۱٪ mm ۱۵-۳ و پهنای mm ۱۵-۳) بر حسب مورد نیاز) را در دستگاه پانچ قرار می‌دهند تا سوراخهای دایره شکل (یا اشکال دیگر) روی نوار ایجاد گردد. نام دیگر دستگاه دستگاه مشبك کننده سوزنی است.

به طور معمول عرض نوارها نازک است. روش دیگر مشبك کردن استفاده از دستگاه مشبك کننده غلطکی است که دارای سرعت بیشتر و صدای کمتری است. در این روش میزان سوراخها در واحد سطح یا (یا سطح ویژه سوراخها) ۱۵٪ است در صورتیکه در روش سوزنی ۳۰-۲۳٪ می‌باشد معمولاً برای جلوگیری از اکسیداسیون آندیک نوارهای مشبك فولادی آنها را با نیکل پوشش می‌دهند برای این مراحل آبکاری ذیل انجام می‌شود.

- ۱- ابتدا نوار فلزی را با استفاده از حمام داغ متاسیلیکات چربی گیری می‌کنند.
- ۲- با آب شستشو می‌دهند.
- ۳- مجدداً با استفاده از محلول داغ هیدرو اکسید پتابسیم به صورت آندی مجدداً عمل چربی گیری انجام می‌شود.
- ۴- با آب شستشو می‌دهند.

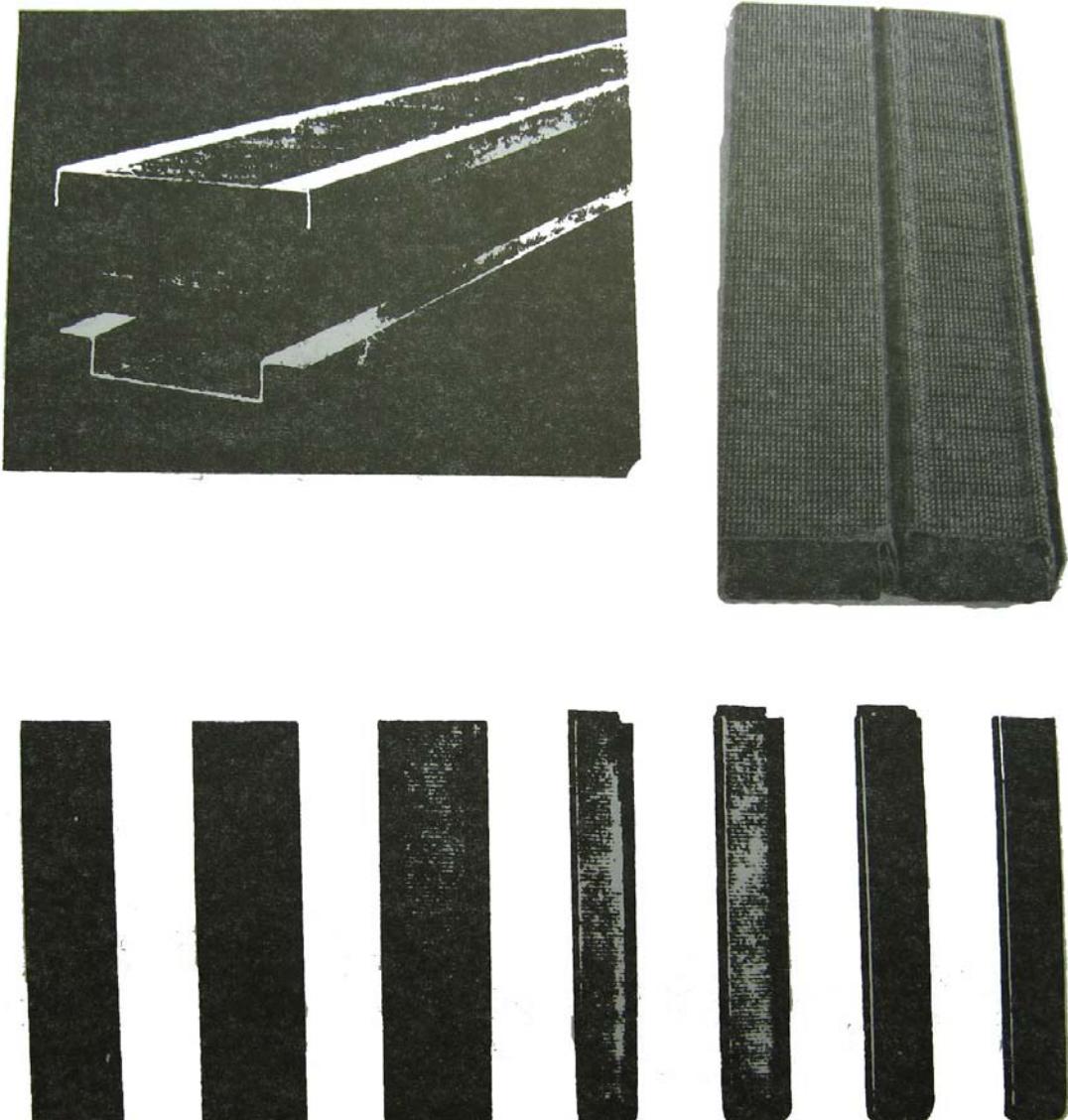
- ۵- نوار فلزی را در اسید سولفوریک رقیق پولیش می کنند.
- ۶- مجدداً با آب شستشو می دهند.
- ۷- عمل آبکاری در محلول سولفات نیکل رقیق انجام می شود که طی آن پوشش نیکلی به ضخامت $4-2/5$ میکرون بر روی فولادی مشبك قرار می گیرد.
- ۸- نوار فلزی با پوشش نیکلی را شستشو می دهند.
- ۹- با استفاده از خشک کن الکتریکی محصول نهایی را خشک می کنند.

الکترود پاکتی

ابتدا مواد فعال را خوب مخلوط کرده از الک عبور می دهن تا ذرات آنها یکنواخت شوند. سپس این مواد مخلوط شده را در طولهای 125 تا 200 mm به صورت بریکت پرس می کنند بریکت های آماده شده را در داخل نوارهای فولادی با پوشش نیکل قرار می دهند (شکل ۷).

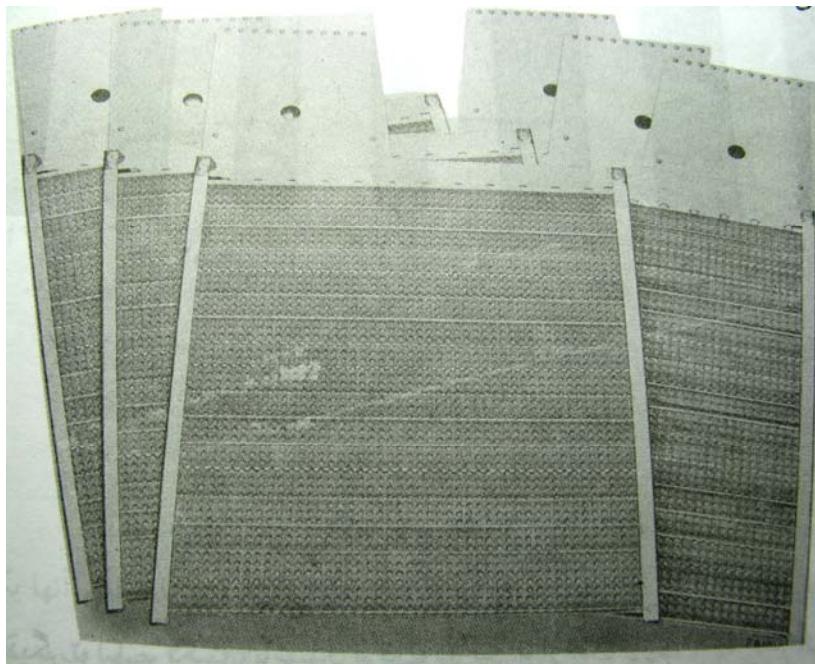
روش دیگر تولید بریکت، پاشیدن پودر در بین نوارهای فلزی است که بطور پیوسته انجام می شود. سرعت تولید بریکت کند تر بوده و لیکن مقدار مواد فعال در واحد طول بیشتر خواهد بود. برای ساخت الکترود با ضخامت مختلف از بریکت ها با وزن های متفاوت استفاده می کنند. هر چقدر وزن بریکت ها بیشتر باشد سرعت تخلیه الکتروودها کمتر خواهد بود اکر تولید کنندگان الکتروودها را با دو ضخامت مختلف می سازند ولیکن برخی از آنان ممکن است الکتروودها را برای سرعت تخلیه های کم متوسط و زیاد با سه ضخامت می سازند.

پس از آنکه خمیر پرس شده مواد فعال در میان دو نوار فلزی بالا و پایین قرار گرفت آنها را با استفاده از دستگاه به یکدیگر پرچ می کنند پس از آماده شدن آنها را در اندازه های 5 تا 10 متر قطع می کنند. بر حسب مشخصات الکتروودها تعدادی از این پاکتهای نواری شکل را به یکدیگر متصل می کنند تا به صورت صفحات بزرگ الکترود در ایند در پایان آنها را در اندازه های معین برش می دهند برای انکه استحکام مکانیکی و شدت جریان اولیه قطعات بریده شده الکترود را افزایش دهند آنها را در قاب های فولادی قرار می دهند.

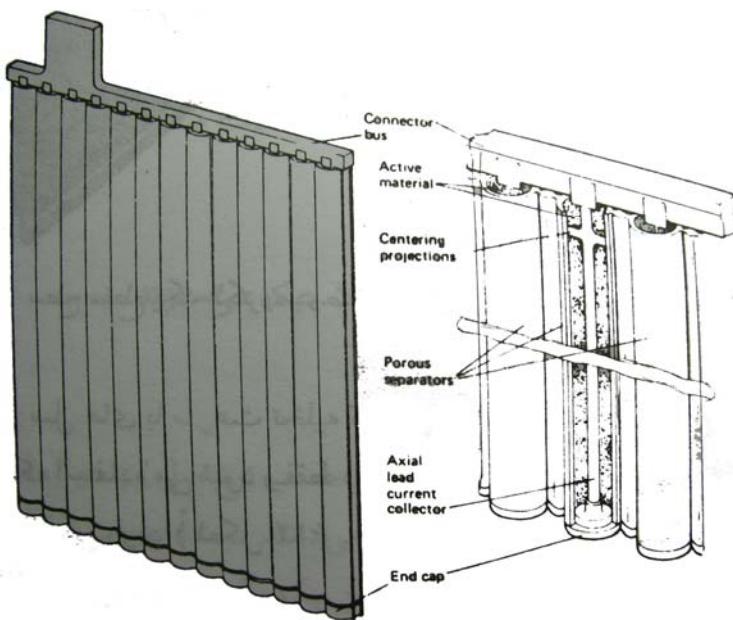

شکل ۷

نحوه قرار گرفتن الکترودها در قابهای فولادی یا به صورت افقی (شکل ۸) و یا به صورت عمودی (شکل ۹) است اگر چه قرار دادن پاکتها در قابها به صورت عمودی مزایایی به همراه دارد ولیکن عملاً ساخت آنها امکان پذیر نیست.

شکل ۸

شکل ۹

روش ساخت الکترود منفی

ساخت این الکترودها شبیه الکترودهای مثبت است روش پر کردن مواد فعال منفی درون نوارهای فلزی مشبک نیز همان دو روش بربیکت سازی و پر کردن با پودر است. تنها مشکلی که در مورد پودر کادمیم وجود دارد این است که هنگام پر کردن در فضای کارگاه پراکنده شده و از بین می رود و از طرف دیگر

هوای اطراف خود را مسموم می کند برای جلوگیری از این مشکلات علاوه بر استفاده از دستگاههای تهويه مناسب مقداری روغن پارافین و مواد مشابه مرطوب کننده به خمیر منفی اضافه می کند. از مقایسه وزن مواد فعال پر شده در پاکتهای نواری و عملکرد آنها ملاحظه می شود که مواد فعال منفی در واحد وزن ظرفیت بیشتری دارد بنابراین با توجه به این علت و اختلاف خصوصیات مواد فعال ضخامت الکترودهای منفی همیشه ۳۰ تا ۴۰٪ نازکتر از ضخامت الکترودهای مثبت است..

الکترود لوله ای

در باطربهای پاکتی نیکل - کادمیم از الکترودهای مثبت لوله ای شکل نیز استفاده می کنند در این نوع الکترودها مواد فعال را بصورت پودر نرم در داخل لوله های مشبک فلزی می ریزند بعضی از سازندگان در فرانسه و المان الکترودهای مثبت لوله ای را همراه با الکترودهای پاکتی کادمیم به کار می بند.

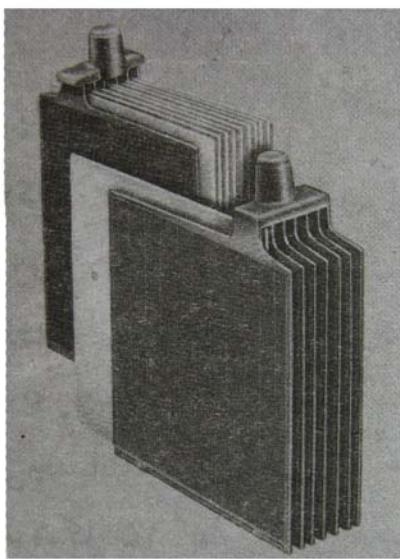
تهیه دسته صفحه

الکترودهای مثبت و منفی ساخته شده را به طور مجزا با جوش نقطه ای الکتریکی و یا با پیچ کردن به یکدیگر متصل می کنند سپس گروه صفحات مثبت و گروه صفحات منفی را در داخل یکدیگر قرار می دهند برای انکه صفحات مثبت و منفی با یکدیگر تماس نداشته باشند در بین آنها ورقهای جداکننده عایق قرار می دهند (شکل ۱۰).

شکل ۱۰

در مونتاژ دسته صفحات معمولاً از تا صفحات مثبت و منفی استفاده می‌کنند ولی بعضی از تولید کنندگان برای افزایش طول عمر آنها صفحات دوگانه مثبت را به کار می‌برند به طوریکه دو صفحه مثبت را روی هم قرار می‌هند فاصله بین صفحات برای سل‌های با سرعت زیاد ۱ mm و برای سل‌های با سرعت ۳ mm است. روش جوشکاری معمولاً برای سلهای کوچک استفاده می‌شود و فقط در بعضی موارد برای باطریهای بزرگ نظیر دیزل لوکوموتیو به کار می‌رود (شکل ۱۱).

شکل ۱۱

عایق‌های جداکننده

موادیکه به طور معمول به عنوان عایقهای جداکننده به کار می‌روند عبارتند از نوارهای پلاستیکی نمدهای ساخته شده از الیاف پلاستیکی، صفحات مشبک و یا موج دار لاستیکی، غشاء‌های نیمه نفوذ پذیر و غیره.

مخزن سل‌ها، هوکش‌ها

مخزن یا جلد سل‌های قلیایی را از فولاد یا پلاستیک می‌سازند.

جلدهای فولادی

ورقهای فولادی به ضخامت $0.5/10$ mm را در ابعاد متفاوت و مناسب بریده و در ماشین های مخصوص شکل می دهند بعدا قطعات شکل داده شده را با استفاده از جوشکاری برقی یا اکسی اتیلن به یکدیگر متصل می کنند برای پیچ قطب های باطری سوراخهایی بر روی جلد ایجاد کرده و قسمتهای مورد نیاز را به جلد اضافه می کنند برای جلوگیری از نشت الکتروولیت دور سوراخ پیچ ها را با مواد لاستیکی آب بندی میکنند و واشرهای اضافی به کار می بندند برای جلوگیری از اثرات خوردگی الکتروولیت و شرایط جوی روی آن را پوششی از نیکل به ضخامت چند میکرون می دهنند. بعضی از سازندگان برای اطمینان بیشتر روی لایه نیکلی را با کادمیم می پوشانند سل خا را با لایه ایی از پلاستیک مناسب مثل اپوکسی، پلی اتیلن یا نایلون پوشش می دهنند پوشش دادن سل ها با پلاستیک علاوه بر جلوگیری از خوردگی مزیت دیگری نیز دارد یعنی در هنگام مونتاژ سل ها و ساخت باطری این پوشش ها به عنوان عایق های جداکننده عمل می نمایند.

جلدهای پلاستیکی

جلدهای پلاستیکی را با استفاده از ماشین های تزریقی تولید می کنند اولین نوع این جلد ها از پلی اتیلن یا پلی استایرن فشرده شده ساخته شده است ولی در حال حاضر از کوپلیمر های اتیلن؛ پروپیلن، و همچنین پلی پروپیلن استفاده می شود. معمولاً جلد و درب جلد به روش تزریقی تولید می شود که از مونتاژ سل درب را به طریق حرارتی به جلد می چسبانند. برای باطریهای همانند استارتری یک جلد ۲ تا ۶ خانه ای می سازند شکل ۱۲. به طور کلی جلد های پلاستیکی نسبت به جلد های فولادی مزايا و معایبی دارند.

شکل ۱۲

مزایا

- ۱- برای مقابله با خوردگی نیازی به محافظت ندارند.
- ۲- سطح الکتروولیت را از بیرون می‌توان با چشم کنترل کرد.
- ۳- وزن کمتری دارند.
- ۴- سلهای پلاستیکی را بی‌آنکه نیاز به عایق جداگننده داشته باشند می‌توان به صورت فشرده در کنار یکدیگر قرار داد.
- ۵- سلهای که دارای جلد پلاستیکی هستند به راحتی در اخل باطریها با چسب به یکدیگر وصل شده و نیازی به باطری ندارند.

معایب

- ۱- استقامت مکانیکی آنها از جلد های فولادی کمتر است جلد های پلی اتیلن در اثر فشار الکتروولیت تغییر شکل پیدا می‌کنند.
- ۲- در حرارت های بالا و در هنگام تخلیه با سرعت های زیاد تغییر شکل می‌دهند.
- ۳- جلد های پلاستیکی فضای بیشتری را اشغال می‌کنند.
- ۴- در محل اتصال درب به جلد امکان نشت الکتروولیت وجود دارد.

به طور کلی جلد های پلاستیکی برای سل های کوچک و متوسط و جلد های فولادی برای باطربه ای بزرگ مناسبند.

شارژ الکتروودها

پس از افزودن الکتروولیت تعداد معینی سیکل شارژ و دشارژ انجام می شود در سل های قلیایی نیکل-کادمیم تعداد معینی سیکل شارژ و دشارژ انجام می شود. شارژ قبل از مونتاژ نهایی سل ها سبب از بین رفتن ناخالصی ها شده و خمیر به منظور گسترش سطح از طریق الکتروشیمیایی فعال می شود ضمناً لجنهای جدا شده از الکتروودها در خلال اولین سیکلها از محیط خارج می شوند تولید کنندگان مختلف زمان ماندن الکتروود سرعت شارژ و دشارژ تعداد سیکل شارژ و دفعاتی که الکتروولیت تازه باید اضافه شود پیشنهاد می کنند ولیکن به طور کلی می توان مراحل کار را به صورت ذیل انجام داد.

- ۱- دسته صفحات را در مخزنی که KOH با دانسیته $1/32$ قرار می دهند.
- ۲- پس از یک ساعت در درجه حرارت اطاق الکتروولیت با دانسیته $1/05$ را جیگرین کرده و درجه حرارت را به 40 تا 45 افزایش می دهند.
- ۳- پس از ۶ ساعت صفحات را بیرون اورده با اب می شویند مجدداً ۶ ساعت دیگر در KOH با دانسیته $1/05$ و در درجه حرارت 40 تا 45 قرار می دهند.
- ۴- سل ها را در مخزن KOH بدانسیته $1/32$ که درجه حرارت آن را برابر درجه حرارت محیط است وارد کرده به طور موازی به یکدیگر وصل می کنند.
- ۵- پس از برقراری جریان آنها را به مدت ۷ ساعت تا و برابر ظرفیت معمولی شارژ کرده و پس از ۵ ساعت تخلیه می کنند تا ولتاژ به 1 ولت برسد.
- ۶- مرحله 5 را دوبار تکرار می کنند.
- ۷- در پایان برق را قطع کرده اتصالات را جدا می کنند.

خصوصیات عملکرد باطربهای پاکتی - کادمیم تهویه ای

ظرفیت این سلها بین ۵ تا 1200 Ah بوده و بر حسب نیازهای مختلف در اشکال مختلفی به بازار عرضه

می شود مزایا و معایب این سلها به شرح زیر است:

مقدار انرژی این باطربهای در واحد وزن یا حجم کم است ظرفیت آنها به میزان سرعت تخلیه بستگی دارد

و میتوانند در درجات حرارت کم و سرعتهای زیاد تخلیه شوند. سلها پاکتی نیکل - کادمیم تهویه ای در

حالتی گونلگون شارژ به صورتهای مکتنيکی آنها خوب بوده و در مقابل شوکها ارتعاشات عملیات دستی

و تغییزات الکتری مقاوم هستند.

در مقایسه با سایر باطربهای قلیایی دارای کمترین هزینه ساخت بوده و لیکن نسبت به باطربهای اسید-

سربی بیشتر است این باطربهای به تعمیرات کمی نیاز دارند. این سلها اگر چه در موارد زیاد و درجه

حرارتی بسیار پایین به پای باطربهای زینتر شده نمی رسدند.

به طور کلی مقدار انرژی در واحد وزن و حجم یک باطربی به عوامل متعددی از جمله مقدار ترکیبات

فعال ساختمان داخلی سل اندازه سل ها و نحوه قرهبر گرفتن سلها در باطربیخا بستگی دارد و مقدار

ترکیبت فعال تاثیر مستقیمی بر ظرفیت سل ها دارد در هر حال برای تمام سیستم های الکتروشیمیایی

از جمله هیدروواکسید نیکل و مواد کادمیم ظرفیت های به دست آمده کمتر از مقادیر محاسبه شده است.